

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br. Pr-242/2025-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužitelja Dražena Sruka iz Zagreba, Prigorska 112, OIB: 27605892768, zastupanog po punomoćnicima Gordanu Škare i Ivani Škare, odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Gordan Škare i Ivana Škare iz Zagreba, protiv tuženika DUKAT mliječna industrija d.d., Zagreb, Marijana Čavića 9, OIB: 25457712630, zastupanog po punomoćniku Mojmiru Ostermannu, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Ostermann Ivančić d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 15.travnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 7. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 2.989,84 eura sa zateznim kamatama, izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, tekućim:

- na iznos od 43,83 EUR od dana 07.02.2020.g. do isplate
- na iznos od 151,21 EUR od dana 07.07.2020.g. do isplate
- na iznos od 102,36 EUR od dana 07.09.2020.g. do isplate
- na iznos od 90,60 EUR od dana 07.12.2020.g. do isplate
- na iznos od 20,70 EUR od dana 05.03.2021.g. do isplate
- na iznos od 46,57 EUR od dana 08.04.2021.g. do isplate
- na iznos od 32,67 EUR od dana 07.05.2021.g. do isplate
- na iznos od 90,78 EUR od dana 07.07.2021.g. do isplate
- na iznos od 157,35 EUR od dana 06.08.2021.g. do isplate
- na iznos od 224,29 EUR od dana 07.10.2021.g. do isplate
- na iznos od 90,01 EUR od dana 07.12.2021.g. do isplate
- na iznos od 47,52 EUR od dana 06.05.2022.g. do isplate
- na iznos od 86,89 EUR od dana 07.06.2022.g. do isplate
- na iznos od 218,30 EUR od dana 08.08.2022.g. do isplate
- na iznos od 84,49 EUR od dana 15.09.2022.g. do isplate
- na iznos od 102,26 EUR od dana 07.02.2023.g. do isplate
- na iznos od 92,82 EUR od dana 08.05.2023.g. do isplate
- na iznos od 141,97 EUR od dana 07.07.2023.g. do isplate
- na iznos od 161,99 EUR od dana 07.08.2023.g. do isplate
- na iznos od 112,94 EUR od dana 07.09.2023.g. do isplate
- na iznos od 132,73 EUR od dana 07.12.2023.g. do isplate

- na iznos od 114,77 EUR od dana 08.04.2024.g. do isplate
- na iznos od 86,61 EUR od dana 08.05.2024.g. do isplate
- na iznos od 222,95 EUR od dana 05.07.2024.g. do isplate
- na iznos od 193,85 EUR od dana 06.09.2024.g. do isplate
- na iznos od 138,68,32 EUR od dana 09.01.2025.g. do isplate

po stopi koja se, do 31. prosinca 2022., određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanom u dosuđenom bruto iznosu razlika plaća iz točke I. izreke.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.794,31 eur sa zateznim kamatama tekućim od 7. svibnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 142,50 eur sa zatraženim kamatama.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi da je radnik tuženika. Tuženik mu je u razdoblju od 2020. do prosinca 2024. neispravno obračunavao naknade plaće za godišnji odmor, budući da ih nije obračunavao u skladu s odredbom čl. 81. Zakona o radu ("Narodne novine" broj : 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 45/23. i 64/23 dalje u tekstu ZR-a). Člankom 81. ZR-a propisano je da radnik za vrijeme godišnjeg odmora ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad). Visina naknade plaće ne može se nikakvim drugim aktima (kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i sl., utvrditi u visini nepovoljnijoj od one koja proizlazi iz odredbe čl. 81. st. 5. ZR-a, s obzirom na temeljno načelo primjene za radnika najpovoljnijeg prava, uređeno odredbama čl. 9. st. 2. i 3. ZR-a koje glase: „(2)

Poslodavac, udruge poslodavaca i sindikati mogu kolektivnim ugovorom ugovoriti uvjete rada nepovoljnije od uvjeta određenih ovim Zakonom, samo ako je ovim ili drugim zakonom to izričito propisano. (3) Ako je neko pravo iz radnog odnosa različito uređeno ugovorom o radu, pravilnikom o radu, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, kolektivnim ugovorom ili zakonom, primjenjuje se za radnika najpovoljnije pravo, ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno.“ Ni jedna odredba ZR-a ne propisuje mogućnost ugovaranja naknade plaće za godišnji odmor na način nepovoljniji od onog koji je propisan odredbama ZR-a (čl. 81. ZR-a). Stoga, naknada plaće za godišnji odmor morala je biti obračunata u skladu s citiranom odredbom čl. 81. ZR-a. Tuženik mu prilikom obračuna naknade plaće za godišnji odmor nije uračunavao sva primanja u novcu koja predstavljaju naknadu za rad u prethodna tri mjeseca, u skladu s odredbom čl. 81. ZR-a, zbog čega mu je ispaćena manja naknada. Stoga, konačno preciziranim tužbenim zahtjevom podneskom od 12. siječnja 2026. predlaže sudu naložiti tuženiku isplatiti mu iznos od 2. 989,84 eur sa pripadajućim zateznim kamatama uz naknadu parničnih troškova.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe da iz čl. 81. ZR-a proizlazi da se prilikom obračuna naknade plaće uzimaju u obzir samo ona primanja koja se isplaćuju na mjesečnoj razini i koja imaju karakter plaće, dok su čl. 90. a ZR-a definirani primitci radnika na temelju radnog odnosa koji se ne smatraju plaćom i koji ne ulaze u obračun naknade plaće za godišnji odmor. Osporava tijek zateznih kamata te ističe da sukladno čl. 92. ZR-a iste mogu teći tek od 16-tog dana u mjesecu za prethodni mjesec, budući plaća dopijeva 15. dan u mjesecu za prethodni mjesec. Stoga predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz naknadu parničnih troškova.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o radu, Obračunske liste, Nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje Francike Palatinuš od 4. veljače 2025., dokumentaciju, te je provedeno financijsko vještačenje.

4. Podneskom od 12. siječnja 2026. tužitelj je nakon izrade nalaza i mišljenja povećao tužbeni zahtjev. Stoga je sud na ročištu 15. travnja 2026., a sve radi svrsishodnosti za konačno rješenje spora sukladno čl. 190. st. 3 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08.-ispr., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., u daljnjem dijelu teksta: ZPP-a) dopustio preinaku.

5. Člankom 81. Zakona o radu ("Narodne novine" broj : 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 45/23. i 64/23., dalje u tekstu ZR-a) propisano je da za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad).

6. Člankom 90. st. 3. ZR-a propisano je da se plaća može sastojati od osnovne odnosno ugovorene plaće, dodataka i ostalih primitaka.

7. Dodaci iz st. 3. su novčani primitci radnika koje radnik ostvaruje na temelju posebnog propisa, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili ugovora o radu razmjerno odrađenim radnim satima pod određenim uvjetima (otežani uvjeti rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom, rad blagdanom i sl.) i koje ostvaruje neovisno o efektivnom radu (uvećanje za navršene godine radnog staža i sl.), odnosno koje u skladu sa propisanim, utvrđenim ili ugovorenim kriterijima ili visini ostvaruje ovisno o ostvarenim rezultatima rada i radnoj uspješnosti (stimulacija i sl.) (čl. 90. st. 4. ZR-a). Sukladno čl. 90. st. 6. ZR-a ostali primitci radnika iz st. 3. su primitci radnika koje

poslodavac radniku isplaćuje u novcu ili naravi na temelju kolektivnog ugovora, pravilnika o radu, akta poslodavca ili ugovora o radu.

8. Člankom 90 a. st. 1. ZR-a propisano je da primitci koje radnik može ostvariti na temelju radnog odnosa su primitci koje poslodavac u skladu sa propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, aktom poslodavca ili ugovorom o radu isplaćuje radniku kao materijalno pravo iz radnog odnosa (jubilara nagrada, regres, božićnica i sl.), te primitci koji predstavljaju naknadu troška. Sukladno čl. 90 a. st. 2 ZR-a navedeni primitci ne smatraju se plaćom iz čl. 90. ZR-a.

9. Prethodno navedeno određenje pojma plaće uvedeno je Zakonom i izmjenama i dopunama Zakona o radu ("Narodne novine", broj: 151/22.), koji je na snazi od 1. siječnja 2023., dok je ranijim člankom 90. ZR-a bilo određeno da je poslodavac dužan radniku obračunati i isplatiti plaću u iznosu utvrđenim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, odnosno ugovorom o radu.

10. Sukladno čl. 92. st. 4. ZR-a plaća i naknada plaće u smislu ZR-a su plaća i naknada plaće u bruto iznosu.

11. Tuženik je u cijelom utuženom razdoblju plaću tužitelju obračunavao na način da je uzimao u obzir osnovnu plaću, dodatke na plaću na temelju posebnog propisa, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili ugovora o radu (otežani uvjeti rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom, rad blagdanom i sl.) i dodatke na plaću koje radnik ostvaruje neovisno o efektivnom radu (uvećanje za navršene godine radnog staža i sl.) i iste obračunavao u bruto iznosu iz čega proizlazi da nema razlike u tumačenju pojma plaće prije i nakon 1. siječnja 2023.

12. Radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva rješenjem od 14. svibnja 2025. određeno je financijsko vještačenje po Centar za financijska vještačenja d.o.o. sa zadatkom utvrđenja razlike isplaćene naknade za godišnji odmor i naknade koja je trebala biti obračunata u skladu sa čl. 81. ZR-a, za razdoblje od 1. siječnja 2020. pa do 31. prosinca 2024.

13. Nalazom i mišljenjem „Centar za financijska vještačenja“ d.o.o. od 31. srpnja 2025. utvrđeno je da tuženik nije tužitelju obračunavao naknadu za godišnji odmor na način da bi uzimao prosječnu plaću ostvarenu za prethodna tri mjeseca. Tuženik je prilikom obračuna naknade za godišnji odmor uzimao u obzir dodatak za radni staž, dodatak za prehranu, dodatak na osnovicu te dodatak za otežane uvjete, odnosno prilikom obračuna navedenih dodataka tuženik je koristio mjesečni fond sati, a koji sati u sebi sadrže i sate na koje radnik ima pravo na punu naknadu kao da je radio (uključujući sate godišnjeg odmora), dok nije uzeo u obzir dodatak za rad u drugoj i trećoj smjeni, dodatak za prekovremeni rad, dodatak za rad blagdanom i nedjeljom, nagradu za radne rezultate. Mišljenja je da za razdoblje od 1. siječnja 2020. pa do 31. prosinca 2024. manje obračunata naknada za godišnji odmor temeljem prosječne mjesečne plaće obračunate i isplaćene u prethodna tri mjeseca, uzimajući u obzir sva primanja u novcu i naravi koja predstavlja naknadu za rad iznosi 1.054,82 eur.

14. Navedenom nalazu i mišljenju prigovorio je tuženik navodeći kako su obračunom obuhvaćeni i određeni iznosi koji po svojoj prirodi ne mogu predstavljati naknadu za rad, poput jednokratne neto nagrade za prosinac 2023. U preostalom dijelu prigovori tuženika su pravne prirode.

15. Tužitelj je prigovorio navodeći kako vještaku nije zadan zadatak da se koji od dodataka koji čini njegovu plaću izuzima/izdvaja iz izračuna.

16. Dopunskim nalazom i mišljenjem Centar za financijska vještačenja d.o.o. od 23. listopada 2025. je pojasnio da je u svojim izračunima uzeo satnicu koja predstavlja prosječnu cijenu sata rada izračunatu na način da je zbroj plaća za tri mjeseca prije mjeseca u kojem je korišten godišnji odmor bez obračunatog minulog rada, toplog

obroka (kasnije dodatak na osnovicu) i dodatka za otežane uvjete podijelio s fondom sati mjeseca u kojem je radnik koristio godišnji odmor te primijenio na sate godišnjeg odmora. Tako je tuženik i na sate godišnjeg odmora izvršio obračun minolog rada. Ukoliko bi se primijenio izračun kako to predlaže tužitelj, tada bi u razdoblju korištenja godišnjeg odmora tužitelj imao pravo na veći iznos od prosjeka tri mjesečne plaće isplaćene prije korištenja godišnjeg odmora. Ukoliko sud zauzme stav da se ima uzeti u obzir prijedlog tužitelja za razdoblje od 1. siječnja 2020. pa do 31. prosinca 2024. manje obračunata naknada za godišnji odmor temeljem prosječne mjesečne plaće obračunate i isplaćene u prethodna tri mjeseca iznosi 2.989,84 eur.

17. Očitujući se na prigovor tuženika iz podneska od 10. studenog 2025. stalna sudska vještakinja Petra Blašković je na ročištu 15. travnja 2026. iskazala u odnosu na podnesak tuženika od 8. siječnja 2026. da tuženik ne prigovara samom izračunu, već prigovara postavljenom zadatku. U odnosu na prigovor tuženika iz podneska od 10. studenog 2025., a koji se odnosi na prigovor da je pri izračunu potraživanja uzeta u obzir jednokratna nagrada za prosinac 2023. navodi kako je i u inicijalnom nalazu i mišljenju, pa tako i u dopuni za prosinac 2023., utvrđeno potraživanje od 0,00 eura, čime je takav prigovor irelevantan. Vezano za isplatu naknade za godišnji odmor, kao i dodataka u dopuni nalaza i mišljenja detaljno je pojašnjeno kako je tuženik obračunavao dodatke na cjelokupni mjesečni fond sati, pa tako i na one sate koje je radnik proveo na godišnjem odmoru. Izračun iz dopunskog nalaza i mišljenja sačinjen je na temelju prosječne plaće tužitelja isplaćene u prethodna tri mjeseca te je tako utvrđen iznos uspoređen isključivo sa stavkom "naknada za godišnji odmor" koja se iskazuje na obračunskim listama.

18. Iz prethodno citiranih odredbi ZR-a jasno proizlazi da je tuženik prilikom obračuna naknade plaće za godišnji odmor sukladno čl. 81. ZR-a trebao uzeti u obzir prosječnu mjesečnu plaću koja je tužitelju isplaćena u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad). Centar za financijska vještačenja d.o.o. je prilikom izrade dopunskog nalaza i mišljenja od 16. rujna 2025. uzeo u obzir prosječnu mjesečnu plaću tužitelja koja mu je isplaćena u tri mjeseca prije nego što je koristio godišnji odmor, pri čemu je pravilno uzeo u obzir da sva primanja izražena u bruto iznosu navedena u obračunskoj listi (pa tako i sporni dodaci na plaću) sukladno čl. 90. ZR-a predstavljaju plaću. Činjenica što je tuženik tužitelju i za dane u kojima je koristio godišnji odmor isplatio i neke druge dodatke (npr. dodatak za minuli rad, dodatak za otežane uvjete rada i sl.) ne utječe na pravo tužitelja da mu se predmetna razlika naknada plaće obračuna na način da se od isplaćene naknade za godišnji odmor oduzme prosječna mjesečna bruto plaća koju je tužitelj ostvario u tri mjeseca prije korištenja godišnjeg odmora. Pritom se za isplaćenu plaću sukladno čl. 90. ZR-a uzima u obzir osnovna plaća, dodaci koji radniku pripadaju temeljem ugovora o radu, pravilnika o radu, kolektivnog ugovora ili posebnog propisa (npr. otežani uvjeti rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom, rad blagdanom i sl.), dodaci koje ostvaruje neovisno o efektivnom radu (uvećanje za navršene godine radnog staža i sl.), kao i primici koji se isplaćuju u novcu ili naravi na temelju kolektivnog ugovora, pravilnika o radu, akta poslodavca ili ugovora o radu.

19. Slijedom navedenog, u cijelosti je prihvaćen dopunski nalaz i mišljenje Centar za financijska vještačenja d.o.o. od 23. listopada 2025., jer je isti sačinjen stručno, objektivno, sukladno dokumentaciji u spisu i sukladno čl. 81. ZR-a.

20. Tužitelj je visinu tužbenog zahtjeva za razdoblje od siječnja 2020. pa do prosinca 2024. postavio sukladno prihvaćenom nalazu i mišljenju, slijedom čega je valjalo u cijelosti usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom bruto iznosa od 2.989,84 eur, pa je odučeno kao pod točkom I. izreke presude.

21. Člankom 92. st. 3. ZR-a propisano je da ako kolektivnim ugovorom, ili ugovorom o radu nije drugačije određeno plaća i naknada plaće za prethodni mjesec isplaćuju se najkasnije od 15-tog dana u mjesecu.

22. Budući da je tuženik tužitelju naknadu plaće za godišnji odmor isplaćivao u dane kako je to za utuženo razdoblje navedeno u obračunskim listama, tužitelj na dosuđene iznose sukladno čl. 92. st. 3. ZR-a ima pravo na zatezne kamate od dana koji je u obračunskim listama naveden kao dan isplate, a kako je to tužitelj i predložio.

23. Nije u pravu tuženik kada tvrdi da zatezne kamate na preinačeni dio teku od podnošenja podneska tužitelja 12. siječnja 2026. kojim je povećao tužbeni zahtjev, budući je tuženik i u pogledu tih iznosa sukladno čl. 92. st. 3 ZR-a pao u zakašnjenje u dane isplate naknade za godišnji odmor u umanjenom iznosu.

24. Odluka o visini stope zateznih kamata temelji na članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., u daljnjem dijelu teksta: ZOO-a).

25. Do trenutka isplate nije u potpunosti dospjela na naplatu bruto razlika plaća (doprinosi, porez na dohodak, prirez porezu na dohodak i neto plaća) budući porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dopijevaju tek s isplatom neto iznosa plaća što znači da se na te iznose ne obračunavaju zatezne kamate (mišljenje Središnjeg ureda Ministarstva financija od 20.07.2007. KLASA: 410-01-07-01/632, URBROJ: 513-07-21-01/07-2), dok su zatezne kamate dospjele na naplatu neto plaća. Stoga su tužitelju dosuđene zatezne kamate tekuće od dospijeca pojedinog mjesečnog iznosa razlike bruto plaće, ali s izuzetkom zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak zbog čega je odbijen zahtjev za isplatom zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanom u dosuđenom bruto iznosu iz točke I. izreke presude. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

26. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155 ZPP-a te su tužitelju priznati troškovi zastupanja po punomoćniku prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/2023., u daljnjem dijelu teksta: OT/23).

27. Tako su tužitelju priznati troškovi sastava tužbe (100 bodova prema Tbr. 7/1 OT/23), sastava podnesaka od 3. travnja 2025., 28. kolovoza 2025., 24. studenog 2025. i 12. siječnja 2026. (po 100 bodova prema Tbr. 8/1 OT/23), sastava podneska od 21. svibnja 2025. (25 bodova prema Tbr. 8/3 OT/23) i pristupa na ročište 14. svibnja 2025., 12. prosinca 2025., 12. ožujka 2026. i 15. travnja 2026. (po 100 bodova prema Tbr. 9/1 OT/23) što uz vrijednost boda od 2,00 eur (Tbr. 50. OT/23) i PDV od 25% ukupno iznosi 2.312,50 eur, kojem iznosu valja pribrojati troškove financijskog vještačenja u iznosu od 481,81 eur. Stoga je tužitelju na ime troškova parničnog postupka dosuđen iznos od 2.794,31 eur sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate (čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona /"Narodne novine", broj: 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08./ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO). Stoga je odlučeno kao pod točkom III. izreke presude.

28. Tužitelju nisu priznati troškovi sastava podneska od 12. lipnja 2025., jer isti nije bio potreban u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a, dok mu troškovi vještačenja u preostalom dijelu u iznosu od 80,00 eur nisu priznati, jer isti niti nisu nastali za njega.

29. Stoga je zahtjev tužitelja u preostalom dijelu u iznosu od 142,50 eur sa zatraženim kamatama odbijen kao neosnovan pod točkom IV. izreke presude.

30. Tuženik je na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a izgubio u sporu, pa je njegov zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao pod točkom V. izreke presude.

31. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 7. svibnja 2026.

Sutkinja:
Ruža Garac

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana.

DNA:

1. punomoćniku tužitelja
2. punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-30887-a8e08**

Kontrolni broj: **0a3d4-edbd5-73386**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.